

[Ib Christensen]

indsats mod de arbejdsfri gevinster er en forudsætning for indkomstilbageholdenhed hos lønmodtagerne. Det har samtlige lønmodtagerorganisationer sagt i årevis, uden at man har villet lytte, men tværtimod ført den modsatte politik. Vi betragter også en effektiv indsats på dette område som en forudsætning for, at det enormt høje renteniveau og rentebyrden på erhvervslivet kan lattes. Rentebyrden andrager jo næsten lige så meget som lønomkostningerne i forbindelse med etablering af nye arbejdspladser.

Endelig kan et effektivt stop for jord- og ejendomsspekulationen bevirke, at opsparing ledes til erhvervsaktiviteter og arbejdspladser i stedet for til uproduktiv anvendelse i spekulation i jord og fast ejendom, der giver et langt større afkast end erhvervmæssig foretagsomhed. Her har vi tillige en mulighed for en indtægtskilde for det offentlige, som på længere sigt kan lette skattetrykket og dermed altså også omkostningerne ikke mindst for erhvervslivet.

Retsforbundet vil i den kommende tid kritisk gennemgå finanslovsforslaget. Vi vil på enkelte områder, f. eks. åndssvageforsorgen, måske foreslå større bevillinger, men hovedsigtet vil være at finde frem til omfattende, men socialt forsvarlige besparelser ved at bortluge overflødige offentlige udgifter og støtte til særinteresser.

Spørgsmålet om den sociale pensionsfond og de mulige udbetalinger dér må vække nogen betænkelighed. Det forekommer os at være et lidt forældet cigarkassesystem, man dér har. Det reelle i sagen er jo, at det er yderligere belastninger for den erhvervsaktive befolkning, der er tale om. Dette være sagt med al mulig hensyntagen til, at folkepensionisternes vilkår på ingen måde er særlig gunstige.

Vi har gået ind for særlige beskæftigelses-tiltag i den offentlige sektor under krisens tryk og vil støtte bevillinger på dette område i det omfang, der er tale om nødvendige anlægs- eller bygningsarbejder eller andre offentlige tiltag, som alligevel bør gennemføres. Vi tror ikke på – og her er det altså, at vore synspunkter adskiller sig afgørende fra regeringens og dens forligspartiets – at erhvervsliv og beskæftigelse kan reddes eller forbedres gennem uddeling af milliardtilskud til erhvervslivet af penge, der samtidig eller senere inddrives gennem nye milliardskatter,

således som augustforligspartiernes politik er udtryk for, med de konsekvenser, som dette finanslovsforslag så åbenlyst demonstrerer.

Vi tror på en ny økonomisk politik, der kan appellere såvel til lønmodtagernes udtalte ønsker som til erhvervslivets velforståede interesser. Det er en sådan politik, vi har formuleret i vor plan: Fuld beskæftigelse igen, og som vi vil lade os inspirere af i arbejdet med dette finanslovsforslag.

Hjørtlund Christensen (DR):

Det er retsforbundets opfattelse, at dette finanslovsforslag fortsat er udtryk for de uhyrlige perspektiver, der i de senere år har tegnet sig med hensyn til omkostningsstigning, arbejdsløshed, rentehøjde, inflation, valutapolitik og spekulation i bl. a. jord og efterhånden mange andre ting. Respekten for opsparing har ændret sig til spekulation i at skaffe sig lån og rentefradrag. Finanslovsforslaget giver ikke udtryk for mange af de bestræbelser, der nok i realiteten er enighed om her i dette hus, nemlig at sænke omkostningerne. Vi bevæger os på et politisk plan, som ikke kan højne respekten for arbejde og opsparing i stedet for forbrug.

Det må efter retsforbundets opfattelse være dybtgående reformer, der er behov for. Eksempelvis kan jeg nævne anlægs- og investeringstakten hos DSB, hos post- og telegrafvæsenet, hos vejvæsenet og i hospitalssektoren. Mange af disse initiativer igangsættes i arbejdsløshedens navn, men det løser jo kun arbejdsløsheden for de få, der derved kommer i arbejde. Det forstærker arbejdsløsheden for de grupper, der står udenfor, fordi pengeforbruget ikke er medvirkende til at sænke omkostningsniveauet i øvrigt.

Når jeg nævner disse problemer, er det ikke, fordi vi skal standse nødvendige anlægsopgaver, men man må ikke gå rundt og tro, at den hellige grav er vel forvaret, for det sænker ikke omkostningerne i erhvervslivet og skaber ikke den konkurrencedygtighed, som erhvervslivet har behov for, og som simpelt hen er en livsbetingelse for at kunne få sat arbejde i gang.

Man tror også på, at problemerne klares ved erhvervstilskud, billige lån og tilskud til landbrug, til industri, til fiskeri, til boligbyggeri og mange andre ting. Eksempelvis får Danmarks erhvervsfond et tilskud på ca. 84